

690 Alskaðatrygging skipa og báta

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

1. Lög um vátryggingarsamninga.

1.1 Að öðru leyti en kveðið er á um í skilmálum þessum, vátryggingarskírteini eða öðrum gögnum, sem vátryggingarsamningurinn byggir á, gilda um hann lög um vátryggingarsamninga nr. (númer) 30/2004.

2. Það sem vátryggingin nær til.

2.1 Vátryggingin nær til báts þess sem greinir í skírteininu og fylgijár hans. Til báts og fylgijár teljast m.a. (meðal annars) skrokkur, vél, gangskrúfa, ásamt öxlum og girum, siglinga- og fjarskiptatæki, fiskleitartæki, handfærarúllur, hvers kyns vindubúnaður, flotgallar, björgunarbátur ásamt nauðsynlegum varahlutum, enda séu munir þessir um borð í bátnum meðan hann er í notkun.

2.2 Undir vátrygginguna falla ekki veiðarfæri, afli, bólfæri, fiskkassar, línur, belgir, baujur, vistir og farangur.

3. Það sem vátryggingin bætir.

3.1 Vátryggingin bætir algert tjón í þeim tilvikum þegar báturinn:

- ferst eða verður fyrir svo miklum skemmdum að ekki er unnt að bjarga honum eða gera við hann,
- verður fyrir svo miklum skemmdum að kostnaður við að bjarga honum nemur hærri fjárhæð en vátryggingarverðinu,
- týnist eða hverfur og ekki hefur til hans spurst að liðnum þremur mánuðum frá því félaginu var tilkynnt um hvarfið, en við það tímamark telst vátryggingaratburður samkvæmt þessum staflíð einnig hafa orðið.

3.2 Vátryggingin tekur til skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggðan samkvæmt íslenskum siglingalögum, sem er bein afleiðing tjóns sem báturinn hefur valdið með siglingu sinni hvort sem um er að ræða tjón á munum eða meiðsl á fólki. Aldrei greiðist hærri fjárhæð en sem nemur takmarkaðri ábyrgð útgerðarmanns samkvæmt siglingalögum eða Brüsselsamþykktinni frá 1957.

3.3 Vátryggingin bætir kostnað við björgun og aðrar ráðstafanir til að varna tjóni samkvæmt reglum 38. gr. (grein) vátryggingarsamningalaga.

3.4 Nema sérstaklega sé um það samið tekur vátryggingin ekki til skaðabótaábyrgðar útgerðarmanna (skipaeigenda) samkvæmt 171. gr. (grein) a. siglingalaga nr. (númer) 34/1985 sbr. (samanber) 1. gr. laga nr. 46/2012 um breytingu á þeim, að öðru leyti en því sem ákvæði 2.-3. mgr. (málgrein) taka til slíkrar ábyrgðar.

3.5 Félagið greiðir ekki bætur samkvæmt vátryggingu þessari að því marki sem greiðsla slíkra bóta gæti leitt til þess að félagið yrði að þola viðurlög, bönn eða takmarkanir af hvaða tagi sem er á grundvelli ályktana Sameinuðu þjóðanna eða viðskipta- eða efnahagsþvingana, laga, tilskipana eða reglna settum af s.s. Evrópusambandinu eða öðrum fjölþjóða samtökum eða stofnunum eða einstökum ríkjum.

4. Takmörkun á bótasviði vátryggingarinnar vegna illviljaðra netárása.

4.1 Vátryggingin tekur ekki til tjóns, skaðabótaábyrgðar eða kostnaðar sem hlýst beint eða óbeint af völdum notkunar eða starfrækslu hvers kyns tölva, tölvukerfa, tölvuhugbúnaðar, spillikóða, tölvuvírusa, tölvuvinnslu eða hvers kyns rafeindakerfa í þeim tilvikum þegar tilgangur notkunarinnar eða starfrækslunnar er að valda tjóni. Ákvæði þessu verður þó ekki beitt varðandi tjón sem ella telst bótaskyldt, sbr. 3. gr., og hlýst af notkun tölva, tölvukerfa, tölvuhugbúnaðar eða rafeindakerfa í ræsingar-, leiðsagnar- eða skotbúnaði fyrir vopn eða flugskeyti.

5. Haffærisskírteini.

5.1 Það er skilyrði fyrir vátryggingu þessari að báturinn hafi haffærisskírteini, skoðunarvottorð og mælibréf í samræmi við ákvæði skipalaga nr. 66/2021 og reglna sem settar eru á grundvelli þeirra.

6. Svik og aðrar rangar upplýsingar.

6.1. Hafi vátryggingartaki við gerð eða endurnýjun vátryggingarsamnings sviksamlega eða með öðrum hætti vanrækt skyldu sína til að veita félaginu upplýsingar um atvik sem haft geta þýðingu fyrir mat þess á áhættunni og vátryggingaratburður hefur orðið fellur ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta, sbr. (samanber) 20. gr. vátryggingarsamningalaga. Rangar og ófullnægjandi upplýsingar veita félaginu

690 Alskaðatrygging skipa og báta

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

ennfremur rétt til að segja váttryggingunni upp, sbr. 21. gr. laganna.

6.2 Veiti váttryggður við uppgjör bóta af ásetningi rangar upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann fær greiddar bætur sem hann á ekki rétt til fellur bótaréttur hans niður og félagið getur sagt upp öllum váttryggingarsamningum sínum við váttryggðan eins og nánar greinir í 47. gr. váttryggingarsamningalaga.

7. Siglingasvæði og breyting á rekstri.

7.1 Ábyrgð félagsins takmarkast við notkun bátsins innan íslenskrar fiskveiðilandhelgi. Þó bætist tjón ef báturinn fer út fyrir hin landfræðilegu mörk vegna bótaskylds váttryggingaratburðar eða slíkt hafi verið nauðsynlegt til að koma í veg fyrir tjón á mönnum eða munum. Bátinum skal ætíð siglt að nýju inn fyrir landhelgi um leið og atvik eru ekki lengur fyrir hendi sem gerðu för hans út fyrir landhelgina nauðsynlega.

7.2 Váttryggingin gildir ekki fyrir útleigu og/eða fólks- eða vöruflutninga, nema með samþykki félagsins.

8. Varúðarreglur.

8.1 Þegar bátur er í höfn eða í lægi skal ganga tryggilega frá festum hans.

8.2 Váttryggðum ber að hafa reglubundið eftirlit með bátnum.

8.3 Brot gegn framangreindum varúðarreglum og öðrum gildandi varúðarreglum getur leitt til þess að félagið er laust úr ábyrgð í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga.

9. Ásetningur og stórkostlegt gáleysi.

9.1 Valdi váttryggður tjóni af ásetningi ber félagið enga ábyrgð á tjóninu. Hafi hann valdið tjóninu af stórkostlegu gáleysi er félagið laust úr ábyrgð í heild eða að hluta. Hið sama gildir um ábyrgð félagsins hafi maki váttryggðs, börn hans, starfsmenn eða aðrir um borð í bátnum valdið tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi.

10. Skaðatrygging.

10.1 Um váttryggingu þessa gildir sú grundvallarregla að hún er skaðatrygging og greiðast ekki hærra bætur en þarf til að bæta tjón það sem orðið hefur.

11. Váttryggingarverð.

11.1 Í byrjun váttryggingartímabils skulu váttryggingartaki og félagið koma sér saman um váttryggingarverð. Það samkomulag er bindandi fyrir félagið nema leitt sé í ljós að váttryggingartaki hafi gefið rangar eða ófullnægjandi upplýsingar um atriði sem skipta máli við verðákvörðun.

11.2 Verðákvörðun verður einnig vikið til hliðar ef hið tiltekna verð er hærra en svo að sanngjarnt sé að telja það váttryggingarverð skipsins.

12. Gildistími og uppsögn.

12.1 Váttryggingin gildir fyrir það tímabil sem tilgreint er í váttryggingar- eða endurnýjunarskírteini. Þegar tímabilinu lýkur framlengist váttryggingin um eitt ár í senn nema váttryggingartaki hafi sagt henni upp innan mánaðar frá því að félagið sendi tilkynningu um gjalddaga hins nýja tímabils skv. (samkvæmt) gr. 13.1. Ekki er þó skylt að tilkynna uppsögn fyrr en tvær vikur eru til loka tímabilsins. Sé váttryggingin hins vegar tekin vegna atvinnurekstrar og umfang rekstraraðila samsvarar fleiri en fimm ársverkum eða starfsemin fer að mestu leyti fram erlendis skal uppsögnin ávallt hafa borist félaginu í síðasta lagi einum mánuði fyrir lok tímabilsins.

12.2 Þegar váttrygging er tekin vegna atvinnurekstrar og svo háttar um reksturinn sem greinir í lokamálslið 1. mgr. (málgrein) getur váttryggingartaki ekki sagt váttryggingarsamningnum upp á váttryggingartímanum til að flytja váttrygginguna til annars félagsins.

12.3 Nú hefur váttryggingaratburður orðið, sem leitt hefur til alvarlegs trúnaðarbrests milli félagsins og váttryggingartaka, eða áhættumat, sem er til grundvallar váttryggingunni og iðgjald miðast við, hefur gerbreyst, er félaginu þá heimilt að segja tryggingunni upp með tveggja mánaða fyrirvara. Verði þrjú bótaskyld tjón á 18 mánaða tímabili hefur félagið rétt til þess að segja váttryggingunni upp. Skrifleg uppsögn skal fara fram án ástæðulauss dráttar eftir að félaginu varð kunnugt um atvik sem veita því rétt til uppsagnar. Félaginu er skylt að endurgreiða hlutfallslega iðgjald fyrir þann tíma sem eftir er af váttryggingartímabilinu.

690 Alskaðatrygging skipa og báta

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

13. Greiðsla iðgjalds.

- 13.1 Greiða skal fyrsta iðgjald þegar vátryggingin gengur í gildi og síðari iðgjöld á tilgreindum gjalddögum. Félagið sendir vátryggingartaka tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins. Í tilkynningunni skal greiðslufrestur tilgreindur sérstaklega sem skal vera einn mánuður hið skemmsta frá þeim degi sem tilkynningin er send.
- 13.2 Sé iðgjald ekki greitt þegar greiðslufresti lýkur samkvæmt 1. mgr. er félaginu heimilt að senda sérstaka aðvörun þar sem greiðslu er krafist innan 14 daga ella fellur vátryggingin niður sé iðgjaldið þá enn ógreitt.
- 13.3 Hafi vátryggingartaki ekki samið sérstaklega við félagið um greiðslu iðgjaldsins áður en frestur skv. 2. mgr. rennur út telst það ógreitt, ef það er ekki að fullu greitt þegar fresturinn er úti
- 13.4 Krafa um greiðslu iðgjalds er send á heimilisfang vátryggingartaka sem tilgreint er í þjóðskrá nema hann hafi tilgreint annað heimilisfang sérstaklega. Breytingar á tilgreindu heimilisfangi skal þegar í stað tilkynna félaginu.
- 13.5 Falli vátrygging niður skv. 2. mgr. skal vátryggingartaki engu að síður greiða iðgjald fyrir það tímabil sem vátryggingin var í gildi. Reiknast þá iðgjaldið sem um skammtímatryggingu hafi verið að ræða.
- 13.6 Við innheimtu iðgjalds er félaginu heimilt að innheimta sérstakt gjald, sem nánar skal tilgreint í iðgjaldaskrá til að standa straum af kostnaði við innheimtu iðgjaldsins. Þess skal einnig getið sérstaklega í tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins.

14. Tilkynning um tjón og ráðstafanir vegna tjóns.

- 14.1 Þegar tjón er orðið skal vátryggingartaki tafarlaust skýra félaginu frá því. Sama gildir ef hann fær eða ætti að fá vitneskju eða grun um að skaðabótakrafa, sem ætla má að vátryggingin nái til, verði gerð á hendur honum.
- 14.2 Er tjón hefur gerst eða bein hættu er á því að það muni bera að höndum ber vátryggingartaka að reyna að afstýra tjóninu eða draga úr því.
- 14.3 Vanræksla á skyldum vátryggðs samkvæmt 1. og 2. mgr. getur varðað lækkun eða missi bóta eftir lögum um vátryggingarsamninga.

15. Greiðsla bóta og vextir.

- 15.1 Krefjast má greiðslu bóta 14 dögum eftir að félagið átti þess kost að afla þeirra upplýsinga sem þörf var á til að meta vátryggingaratburðinn og ákveða fjárhæð bóta. Sé um algert tjón að ræða samkvæmt a. og b. liðum gr. 3.1 verður félagið þó ekki krafist um bætur fyrr en að liðnum tveimur mánuðum eftir að félagið átti þess kost að afla þeirra upplýsinga sem þörf var á til að meta vátryggingaratburðinn og ákveða fjárhæð bóta.
- 15.2 Vátryggður á rétt á vöxtum af kröfu sinni skv. 50. gr. vátryggingarsamningalaga.

16. Tjónsfrádráttur.

- 16.1 Bætur vegna tjóns skulu háðar frádrætti eins og hann er ákveðinn í vátryggingarsamningnum.

17. Réttur til leifa vátryggðra muna.

- 17.1 Þegar félagið hefur greitt bætur fyrir tjón er félaginu heimilt að taka yfir þá vátryggðu muni, sem bætur hafa verið greiddar fyrir, ásamt tiltækum skjölum og sönnunargögnum varðandi hið vátryggða.
- 17.2 Ef bætur eru greiddar fyrir algert tjón skv. gr. 3.1. getur félagið krafist afsals fyrir hinu vátryggða.

18. Endurkröfuréttur.

- 18.1 Bæti félagið tjón sem þriðji aðili ber skaðabótaábyrgð á öðlast það rétt vátryggðs gagnvart honum að því marki sem bótunum nemur.

19. Endurgreiðsla iðgjalds.

- 19.1 Falli vátryggingarsamningurinn úr gildi áður en vátryggingartímabilinu lýkur endurgreiðir félagið iðgjald í hlutfalli við það sem eftir er af vátryggingartímabilinu.
- 19.2 Verði báturinn fyrir algeru tjóni greiðist fullt ársiðgjald.
- 19.3 Engin endurgreiðsla er vegna hafnarlegu.

690 Alskaðatrygging skipa og báta

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

20. Eigendaskipti.

20.1 Ef eigendaskipti verða að bátnum fellur váttryggingin úr gildi.

21. Réttur veðhafa.

21.1 Nú eru hinir váttryggðu hagsmunir veðsettir og telst þá váttryggingin einnig vera veðhöfum til hagsbóta þó svo að þeir öðlist ekki meiri rétt gagnvart félaginu en eigandinn.

22. Meðferð ágreiningsmála og varnarþing.

22.1 Ágreiningi varðandi váttryggingarsamning og bótaskyldu félagsins að öðru leyti má skjóta til úrskurðarnefndar í váttryggingamálum. Upplýsingar um nefndina og starfshætti hennar má fá hjá félaginu.

22.2 Þrátt fyrir úrræði 1. mgr. er aðilum heimilt að leggja ágreininginn fyrir dómstóla. Slík mál, svo og önnur mál sem rísa út af váttryggingu þessari, skulu rekin fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur. Félaginu er þó einnig heimilt að höfða mál út af váttryggingunni á heimilisvarnarþingi váttryggingartaka.

22.3 Heimili félagsins og varnarþing er í Reykjavík.

Skráning í tjónagrunn Creditinfo Lánstrausts hf.

Tjón sem tilkynnt eru til váttryggingafélaga eru skráð í sérstakan tjónagrunn sem rekinn er af Creditinfo Lánstrausts hf. samkvæmt samningi við Samtök fjármálafyrirtækja (SFF) sem félagið á aðild að og samkvæmt heimild Persónuverndar. Félagið telst ábyrgðaraðili í skilningi persónuverndarlaga nr. 90/2018 vegna skráningar þess á upplýsingum í grunninn og uppflettingum sem framkvæmdar eru á vegum þess. Tilgangur með skráningu í tjónagrunninn er að stemma stigu við váttryggingarsvikum og ofgreiðslu váttryggingabóta. Skráðar eru upplýsingar um kennitölu tjónþola, tjónsnúmer, tegund váttryggingar og tjóns, dagsetning tjóns og skráningar, staðsetning tjóns og eftir atvikum einkvæmt númer hins váttryggða, s.s. skráningarnúmer ökutækis. Við skráningu tjóns fær félagið yfirlit yfir öll tjón sem tjónþoli hefur tilkynnt óháð félagi og skráð hafa verið í tjónagrunninn. Eingöngu starfsmenn félagsins sem skrá tjón og vinna að tjónauppgjöri hafa aðgang að tjónagrunninum. Upplýsingum skal eytt úr tjónagrunni þegar þeirra gerist ekki lengur þörf í þágu tilgangs vinnslunnar, í síðasta lagi þegar 10 ár eru frá skráningu upplýsinganna.

Skilmálar þessir gilda frá 1. janúar 2023.